

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 17, Yakobo 1:5-15

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Huu ni kipindi cha 17, Yakobo 1:5-15.

Sasa, tunataka kuendelea na kitengo kidogo cha pili hapa katika kitengo kikuu cha kwanza cha Yakobo 1, na hilo ni jibu la ukosefu wa hekima.

La kwanza lilikuwa jibu la majaribu, ambalo ni furaha. Sasa, jibu la ukosefu wa hekima ni maombi, sala ya kuomba hekima, sura ya 1, mistari ya 5 hadi 8. Bila shaka, tulifanya uchunguzi wa kina wa kifungu hiki, lakini hapa tunafanya uchambuzi wa kina wake. Tunaona kwamba inaanza na tukio la 1:5a: ikiwa mtu yeyote hana hekima, ambayo bila shaka ni sababu, kwa hivyo, hiyo ndiyo sababu ya matokeo, na amwombe Mungu na amwombe Mungu kwa imani, bila shaka.

Kwa hivyo hilo linaongoza, bila shaka, kwenye maonyo haya mawili. Sasa, tunaona hapa kwamba aya hii inaanza na neno la msingi au neno la kushona ukosefu. Aya iliyotangulia iliishia na kukosa chochote, ni lepo, kukosa chochote.

Na sasa anasema, lakini mtu yeyote akipungukiwa na hekima, lepita, mtu yeyote akipungukiwa na hekima, na aombe kwa Mungu. Hii inaonyesha kwamba hii ndiyo njia ya Yakobo kuonyesha kwamba kuna uhusiano kati ya kile ambacho ametoka kusema kuhusu kukabiliana na majaribu, kufurahi, na kile anachosema sasa kuhusu hekima. Kipawa cha hekima humwezesha mtu kukabiliana na majaribu kwa furaha, humwezesha mtu kustahimili jaribu, na humwezesha au huruhusu uthabiti kuwa na kazi yake kamilifu.

Inaonekana kuna wazo hili la vifaa, haswa kwa sababu katika kifungu hiki hekima inawasilishwa kama zawadi ya kimungu. Na zawadi hii ya kimungu iliyowekwa katika muktadha wa mahitaji ya kimungu inaonyesha kwamba ni zawadi ya kimungu ambayo inaruhusu mahitaji ya kimungu au kuwezesha mahitaji ya kimungu kutimizwa. Hekima, kulingana na kifungu hiki, ni mwanzo wa mchakato, kwa sababu hekima hii inapatikana kutoka kwa Mungu.

Sio mwisho wa mchakato. Sio mwisho wa mchakato unaolezewa katika mstari wa 4, kwa sababu mwisho wa mchakato huo huja kupitia mnyororo wa uthabiti na ukamilifu, ilhali hekima hapa inaelezewa kama inayopatikana na Mungu, si kama matokeo ya mchakato, bali inayopatikana na Mungu kwa kumwomba Mungu tu. Kwa hivyo, ni mwanzo wa mchakato, si mwisho wa mchakato.

Ni dhana kwamba mchakato huu katika mstari wa 4 unafanya kazi dhidi ya kusimama mwishoni mwa mchakato. Ndiyo maana tunasema kwamba hekima basi ndiyo njia; una vifaa, ambavyo ni njia ya kujibu ipasavyo furaha kama inavyotakiwa hapa katika mstari wa 2 hadi 4. Sasa, kama ninavyosema, uhusiano huu unaonyeshwa na muktadha hapa lakini pia unaonyeshwa na Agano la Kale na miunganisho kati ya Agano. Mila ya hekima, kwa mfano, Ayubu, na mila ya apokalipsi, kwa mfano, Agano la Yusufu au Makabayo 4 au nyenzo za Qumran, zinaweka wazi kwamba hekima ndiyo njia, ni njia ya kimungu ya kutimiza mahitaji ya kimungu na hasa njia ya kimungu ya kutimiza mahitaji ya uvumilivu.

Hili ni wazo la kawaida la Kiyahudi. Aina hii ya hekima husaidia kuelewa au kujua tabia na uwezo wa kweli wa majaribu, yaani uhalisia, kuelewa tabia na uwezo wa kweli wa majaribu, uhalisia, na pia kutenda kulingana na ujuzi huu, kujua uhalisia na kutenda kulingana na uhalisia. Mtazamo wa na kutenda kutokana na uhalisia ndio kiini cha hekima.

Sasa, tunaona maoni ya Peter David kuhusu kifungu hiki; anasema kwamba hekima ni milki inayomwezesha mwamini kuona historia kutoka kwa mtazamo wa kimungu na, ningeongeza, kutenda kulingana na mtazamo huu. Ushanga wa heshima unasema hivi: Ninawezaje kuona majaribu katika mwanga wake wa kweli? Inahitaji hekima ya juu zaidi. Sasa, hoja kuu ya aya hii, bila shaka, ni kwamba aina hii ya hekima hupatikana kwa sala ya imani.

Hupatikana kwa maombi kwa Mungu, na hivyo ni zawadi ya kimungu, isiyo ya asili kwa wanadamu au hata kwa Wakristo. Sio ya moja kwa moja katika maisha ya Kikristo. Haiji na Roho.

Kwa bahati mbaya, kwa upande wa matokeo ya kitheolojia, hii inatukumbusha kwamba si kila kitu tunachohitaji ili kutekeleza maisha ya Kikristo kilicho wazi ndani ya tukio la uongofu wenyewe, kwamba kuna upatikanaji, kwamba kuna upatikanaji wa neema unaofuata uongofu, na hufanya uvumilivu na uvumilivu uwezekane. Kwa hivyo, ni zawadi ya kimungu, si ya asili kwa wanadamu au hata kwa Wakristo, lakini ni ya ajabu na isiyo na kifani. Marejeleo ya kumwomba Mungu hekima hii yanaweza kuwa dokezo kwa Sulemani, mwakilishi wa hekima, na hadithi ya upatikanaji wake wa hekima katika 1 Wafalme sura ya 3. Aliomba hekima.

Hekima hii haiwezi kupatikana kwa mtu mwingine yeyote isipokuwa Mungu na haiwezi kupatikana kwa njia nyingine yoyote isipokuwa kwa maombi. Ni zawadi ya kimungu na ya neema. Sasa, ndiyo maana nasema hiyo ndiyo maana kwamba inaweza kupatikana kupitia maombi tu.

Ni zawadi ya neema. Hii ni sehemu ya uelewa mpana wa kibiblia kwamba mahitaji yote ya mwisho au kukidhi mahitaji yote ya mwisho hutoka kwa Mungu pekee. Sasa,

wazo hili la hekima kama uhalisia wa kimungu ambalo linaweza kupatikana tu kwa kumsihi Mungu linaelezea uhusiano huu na upole katika Yakobo.

Kwa mfano, katika 3:13, ni nani mwenye hekima na ufahamu miongoni mwenu? Kwa maisha yake mema, na aonyeshe matendo yake kwa upole wa hekima, na kwa unyenyekevu pia. Kwa hiyo, wekeni mbali uchafu wote na ukuu wa cheo na uovu, na mkapokee kwa upole neno lililopandwa ndani liwezalo kuokoa roho zenu. Hili linapingana na hekima ya kidunia ambayo mbali na kuwa mpole ni kujifikiria na kujitosheleza.

3:14, Lakini mkiwa na wivu wenye uchungu na ubinafsi mioyoni mwenu, msijisifu wala msiamini kweli. Hekima hii si kama ile ishukayo kutoka juu, bali ni ya kidunia, si ya kiroho, ya kishetani. Maana palipo na wivu na ubinafsi, ndipo patakapokuwa na machafuko na kila tendo baya.

Hekima hii ya kidunia inasisitiza hisia ya nguvu zetu, umuhimu, na uwezo wetu na hivyo inahusishwa na ubinafsi na kujitukuza. Sasa, katika mchakato huu wa kuzungumza kuhusu kupata hekima, Yakobo anaanza suala la maombi yenye ufanisi, jambo ambalo ni jambo lingine katika kitabu hiki, hata katika vifungu vya baadaye katika kitabu ambavyo havihusiani haswa na hekima. Lakini anapendezwa na shughuli nzima ya maombi, na hilo linaelezwa hapa kwa ujumla katika kifungu chetu.

Bila shaka, hili limeendelezwa katika 4:1 hadi 10 na katika 5:13 hadi 18. Inavyoonekana, Yakobo alikuwa na wasiwasi wa kushughulikia suala la kwa nini maombi hayajibiwi. Kwa hivyo, anachosema katika 1.5b hadi 8 kinatumika kwa maombi kwa ujumla, lakini kinahusiana haswa na maombi ya kupata hekima.

Anaanza na hekima hapa kwa sababu hiyo ndiyo hitaji la haraka zaidi ambalo watu wanahitaji kuomba. Sasa, kama ninavyosema, anaendelea na kusema, hapa anaanza himizo la kwanza, ambalo ni kumwomba Mungu kwa msisitizo juu ya praeae , yaani, Mungu, mwelekeo wa maombi, ambao ni wa kimungu, kipengele cha kimungu, ambacho anathibitisha hili, ambacho anathibitisha kwa maelezo ya tabia ya Mungu, ambaye hutoa kwa ukarimu na bila kukemea, na matokeo yake, atapewa. Kwa hivyo, tunaanza hapa kwa kuzingatia kitu kuhusu sala na tabia ya Mungu.

Tunaona kwamba Yakobo anaanza na theolojia, yaani, na mafundisho ya Mungu. Sababu ya mtu kumwomba Mungu ni kwa sababu ya tabia ya Mungu, hasa tabia ya Mungu kama kutoa. Angalia mshiriki, ambaye hutoa kwa ukarimu na bila kukemea.

Sasa, mambo mawili yanasemwa kuhusu Mungu hapa. Kwanza, hutoa kwa ukarimu. Hivyo ndivyo RSV inavyotafsiri.

Neno hilo ni haplos . Kwa kweli kuna uwezekano mbili kwa maana ya neno hili. Hii inahusisha ufafanuzi wa awali, kwa bahati mbaya, pamoja na matumizi ya neno.

Kuna uwezekano mbili. Moja ni ukarimu. Hivyo ndivyo RSV inavyotafsiri.

Hiyo ndiyo kiwango cha kutoa. Yeye si mkaidi. Uwezekano mwingine wa maana ya neno hili ni rahisi tu.

Hiyo ni kusema, kwa urahisi badala ya ugumu. Hiyo ni kwa moyo wote. La kwanza linahusiana na kiwango cha utoaji, na la pili linahusiana na mtazamo kuelekea utoaji.

Hiyo ni kusema, kwa ufupi, kwa moyo wote, bila kusitasita, bila hesabu, bila akili iliyogawanyika, hamu kamili ya kutoa. Kwa kweli nadhani hapa, ufafanuzi wa pili, kwa ufupi, kwa moyo wote, bila kusitasita, kwa akili isiyogawanyika, na hamu kamili ya kutoa, inafaa zaidi katika muktadha huu ambapo suala si kiwango cha kutoa bali ni hamu ya kutoa. Lakini kwa kweli, bila shaka, vyote vinaweza kuhusika na vinahusiana kwa sababu hamu ya kutoa kwa moyo wote itasababisha utoaji wa kupita kiasi.

Sasa, pia, inasema hapa kuhusu Mungu, mstari huu unatangaza kwamba anatoa bila kukemea. Ambapo anamaanisha bila kunung'unika au kulalamika. Ididzo ni kitenzi hapa.

Bila kunung'unika au kulalamika au kukemea. Mungu hatajibu maombi yetu kwa njia ambayo kwa kiwango kidogo, kwa kiwango kidogo, inatudhalilisha, au kwa dalili ndogo tu ya kutokubali kwake. Hatajibu maombi yetu kwa njia ambayo kwa kiwango kidogo, kwa kiwango kidogo, inatudhalilisha, au kwa dalili ndogo tu ya kutokubali.

Kujitolea kwa Mungu kwa watu wake ni kamili. Kujitolea kwake kutoa ni kamili. Hakuna hata chembe ya akiba katika hamu ya Mungu ya kutoa.

Sasa, hili linaweza kuwa tofauti na watoaji wanadamu, hasa matajiri wanaoelezwa katika 1:9 hadi 11, na hasa zaidi katika 5:1 hadi 11, ambao huzuia mishahara ambayo ni ya wale wanaofanya kazi kwa ajili yao. Ninaweza kusema tu kuhusu matokeo, ambayo yanaongoza katika utekelezaji, kuna mambo mawili ambayo nadhani tunaweza, mambo mawili miongoni mwa mengine mengi ambayo tunaweza kuchukua kutoka kwa maelezo haya ya Mungu hapa na mtazamo wake kuhusu kutoa. Moja ni kwamba hili linapingana na aina ya imani ya shimo la mbweha, aina ya mtazamo unaojadiliana na Mungu ili kupata kutoka kwa Mungu kile tunachohitaji sana.

Hatuhitaji kujadiliana na Mungu. Kwa kweli, ni kumdharau Mungu na ni usemi wa tuhuma za ndani kabisa za ukosefu wa wema kamili kwa upande wa Mungu hata kufikiria kujadiliana na Mungu kwa ajili ya zawadi tunazohitaji kutoka kwake.

Nadhani pia inapingana na wazo kwamba Mungu kwa namna fulani hataki tuombe mambo yote tunayohitaji au hata tunayotamani ipasavyo.

Baba yangu mwenyewe, ambaye amekufa sasa kwa miaka kadhaa, lakini ambaye alikuwa na, lazima niseme, na ninathamini hili kumhusu, alikuwa na mtazamo mzuri sana kuelekea ukuu wa Mungu. Lakini nadhani alichofikiria hapa kilikuwa kibaya ni kwamba si sahihi, kwa kweli ni kumdharau Mungu, kumwendea Mungu kwa kumwomba Mungu mambo ambayo si ya lazima kabisa au muhimu, mambo ambayo yanatuhusu lakini si ya umuhimu wa kutikisa dunia. Hapa , kwa kweli, pendekezo ni kinyume kabisa, na kwamba Mungu anafurahi ndani yetu na katika kumwomba kwetu kile tunachohitaji na hata kile tunachotamani ndani ya dira inayofaa.

Sasa, pia anashughulikia hapa sala na tabia ya sala. Kwa hivyo, omba kwa imani, anasema, bila shaka. Hii inahama kutoka kwa kuzingatia mwombaji , Mungu, hadi sala.

Na, bila shaka, inahusika hasa na aina ya maombi ya kibinadamu. Anathibitisha hili, wakati huu kwa upande wa tabia ya mwenye shaka na matokeo; hata kama alivyothibitisha himizo hili kwa kuivutia tabia ya Mungu na matokeo chanya, sasa anathibitisha himizo hili kwa kuelezea vibaya tabia ya mwenye shaka na matokeo hasi. Usimruhusu mtu huyo afikirie kwamba atapokea chochote kutoka kwa Sasa, kusawazisha huku kwa mwombaji na sala na tabia ya Mungu na tabia ya sala kunamaanisha mfumo wa maombi wa uhusiano na wa kibinafsi na wa ushirikiano dhidi ya mfumo wa maombi wa kichawi au wa kiufundi au wa kitamaduni.

Maombi na kupokea jibu la maombi si Mungu mtakatifu wala mwanadamu mtakatifu, bali yanahusisha uhusiano wenye nguvu kati ya hayo mawili. Suala si aina ya maombi, bali ni mienendo ya mahusiano baina ya watu kama yanavyohusiana na maombi. Tofauti, na kumbuka hapa, anasema, tofauti ni, na aombe kwa imani bila shaka.

Tena, una tofauti inayobainisha. Kwa hivyo, na aombe kwa imani, maana yake haswa ni kutokuwa na shaka, na kwa njia, upeo wa pekee, bila shaka hata kidogo. Hiyo ni kusema, hakupaswi kuwa na mjadala wa ndani ndani ya akili au moyo wa mtu, wa sala, kwenda na kurudi katika hukumu.

Tofauti hii inaonyesha tabia ya imani hii. Ni kutokuwa na shaka yoyote. Shaka hii inaashiria kutomwamini Mungu kimsingi na muhimu.

Hiyo ndiyo maana ya kifupi ninachosikia, cha shaka hapa, kutomwamini Mungu kimsingi na muhimu. Muktdha unaweka wazi hilo, hasa kutomwamini wema wa Mungu na ukarimu wake kamili , kujitolea kwake kabisa kutoa. Sio shaka kuhusu kupokea kitu maalum.

Kumbuka kwamba mwenye shaka anaelezewa kama mtu anayedhani atapokea kile alichooomba. Inawezekana kutilia shaka na kumdhania Mungu kwa wakati mmoja. Una tofauti hapa kati ya imani ya kweli na dhana.

Hapana, hii ni msingi wa kutomwamini Mungu. Mtazamo mzima wa mtu huyu kwa Mungu umegawanyika. Mtu huyu hana imani ya kweli kwa Mungu hata kidogo kwa sababu mtu huyu hutenganisha imani katika kupokea kile kinachoombwa na imani katika Mungu.

Sasa, mtu huyu anaelezewa kama mtu mwenye nia mbili. Angalia maelezo ya mtu mwenye nia mbili katika 4:8. Tena, umuhimu wa kutafsiri vifungu kila mara kwa kuzingatia muktadha mpana wa kitabu. Lakini huu sio wakati pekee ambapo dipsuxos , mwenye nia mbili, anatajwa na Yakobo.

Kwa kweli anaifanua katika 4:8. Mkaribieni Mungu, naye atawakaribia ninyi. Safisheni mikono yenu, enyi wenye dhambi, na kuisafisha mioyo yenu, enyi wenye nia mbili. Tambueni mna ulinganifu hapa ili watu wenye nia mbili wawe sambamba na wenye dhambi.

Safisheni mikono yenu, enyi wenye dhambi, sabuni mioyo yenu, enyi wenye nia mbili. Kuwa na huzuni, kuomboleza na kulia, anawaambia wenye nia mbili. Kicheko chenu na kigeuzwe kuwa maombolezo na furaha yenu iwe huzuni na mambo kama hayo.

Kwa hivyo, mtu mwenye nia mbili katika 4:8 ni mwenye dhambi, mchafu au mpotovu moyoni mwake mwenye mikono michafu, adui wa Mungu. Kwa njia, tukirudi nyuma katika muktadha huo hadi 4:4. Hamjui ya kwamba urafiki na dunia ni uadui na Mungu? Kwa hivyo, yeyote anayetaka kuwa rafiki wa ulimwengu wa dunia anajifanya adui wa Mungu. Mtu mwenye nia mbili basi katika muktadha, anaelezewa kama adui wa Mungu, si rafiki wa Mungu, bali adui wa Mungu, anayejaribu kupata usalama katika ulimwengu wote, ikiwa unajaribu kuwa rafiki wa ulimwengu na rafiki wa Mungu, anayejaribu kupata usalama katika ulimwengu na Mungu, na kwa sababu hiyo anaelezewa kama mwenye nia mbili na anayehitaji toba kubwa.

Mtu huyu hayuko sawa kabisa na Mungu, ambaye ni mmoja. Mtu huyu ana nia mbili, vita vya wenyewe kwa wenyewe vinavyotembea, na hayuko sawa katika tabia na Mungu ambaye ni mmoja, ambayo, kwa njia, katika Yakobo ni fundisho la msingi au imani ya msingi, ukweli wa msingi kuhusu Mungu. Kwa kweli Yakobo anafanya kazi, kwa namna fulani, kitabu kizima cha Yakobo kinafanya kazi kwa msingi wa theolojia ya Shema.

Hapa, Ee Israeli, Bwana Mungu wetu ni Mungu mmoja. Yakobo anasisitiza kwamba Mungu ni mmoja, si kwa maana tu kwamba hakuna Mungu mwingine, bali kwamba Mungu ni mmoja ndani yake, kwamba Yeye ni mmoja, kwamba Yeye ni mkamilifu,

kwamba Yeye ni mkamilifu, na kwamba Yeye ni mmoja katika kusudi. Mungu si mwenye nia mbili, lakini mtu huyu ana nia mbili na, kwa hivyo, hayuko sawa kabisa na Mungu na hana uhusiano wa kweli na Mungu.

Msingi wa maombi yaliyojibiwa ni uhusiano wa imani unaomfanya mtu kuwa rafiki wa Mungu. Ibrahimu alimwamini Mungu, na ikahesabiwa kwake kuwa haki, naye akaitwa rafiki wa Mungu. Kwa hivyo, msingi wa maombi yaliyojibiwa ni uhusiano wa imani unaomfanya mtu kuwa rafiki wa Mungu na kumfanya mtu huyo ahusiane na Mungu kama Baba.

1:17. Kila zawadi njema na kila kipawa kilicho kamili hutoka juu, hushuka kutoka kwa Baba wa mianga, anasema hapo. Kwa hivyo, kwa kweli, hakuna msingi wa kati, kwa upande wa Yakobo, kati ya imani na kutokuwa na imani.

Mtu mwenye mashaka kimsingi ametoka nje ya imani na anashikwa na kutubu, kama tulivyoona hapo katika sura ya nne. Sasa, anaendelea na aya inayofuata, sehemu ndogo inayofuata hapa, na hii ndiyo hasa tuliyozungumzia kuhusu furaha na majaribu, majibu ya nafasi ya chini inayonyonywa, majivuno, na kuinuliwa. Sasa, kwa mara nyingine tena, anaanza na himizo na kuelekea kwenye uthibitisho.

Kwa hivyo, himizo linapatikana katika mstari wa tisa, ndugu mnyenyekevu na ajisifu katika kuinuliwa kwake na tajiri katika unyonge wake. Na kisha una uthibitisho kwa sababu, kama ua la majani, atatoweka. Na kisha anaendelea na kuthibitisha hilo kwa kulinganisha na ulimwengu wa asili.

Kwa maana jua huchomoza kwa joto kali na kunyausha majani, ua lake huanguka, na uzuri wake hupotea, vivyo hivyo tajiri atanyauka katikati ya shughuli zake. Sasa, mwandishi, tunaona, anaanza na aina ya mawaidha maradufu katika mstari wa tisa na kumi kuhusu mtazamo kuhusu umaskini na utajiri. Na kwa bahati mbaya, nadhani anapohamia hapa mstari wa tisa hadi wa kumi na moja, kwa kweli anazungumzia aina moja ya jaribu, ambalo ni jaribu la umaskini, na kuhusu majaribu mawili, aina mbili za majaribu yanayohusiana na umaskini na utajiri.

Kuna majaribu yaliyo wazi katika umaskini, na pia kuna majaribu yaliyo wazi katika utajiri. Lakini anaanza na maonyo maradufu hapa kuhusu mtazamo wake kuhusu umaskini na utajiri. Sehemu ya kwanza ya maonyo haya maradufu ni maonyo kwa ndugu wa hali ya chini.

Ona kwamba anamrejelea kama ndugu wa hali ya chini. Mtu huyu ni ndugu, Mkristo. Anachosema hapa basi hakiwahusu maskini kwa ujumla bali maskini Wakristo.

Sasa, neno maskini, praus hapa, kwa kawaida humaanisha chini au mnyenyekevu. Kwa hivyo ni pana na nyembamba kuliko maskini. Kwa kweli linaibua swali la tafsiri

hapa, kama hii inapaswa kutafsiriwa maskini au, bila shaka, na kwa kweli, RSV hutafsiri hii kama ya chini na kadhalika.

Na nadhani hiyo ni tafsiri ya kipuuzi. Jambo linaloleta mvutano hapa ni kwamba huna utofautishaji kamili. Una utofautishaji, lakini wanachama hawajaunganishwa kikamilifu kwa sababu yeye hutofautisha wa hali ya chini na matajiri.

Kwa kweli, kinyume cha mtu wa chini si tajiri bali ni kiburi. Na kinyume cha tajiri si mtu wa chini bali ni maskini. Kwa hivyo, inavutia sana kwamba anatomia neno tapeinos hapa tofauti na tajiri.

Na ndiyo maana napendekeza hapa kwamba tapeinos ni pana na nyembamba zaidi kuliko maskini. Ni pana zaidi kwa kuwa inahusisha mtazamo dhidi ya hadhi. Bila shaka, mtu anaweza kuwa mnyenyekevu bila kuwa maskini.

Mtu anaweza kuwa duni bila kuwa maskini. Kwa hivyo, ni pana zaidi kuliko maskini kwa maana hiyo. Lakini pia ni finyu kuliko maskini kwa sababu mtu anaweza pia kuwa maskini bila kuwa duni.

Sasa, ni wazi kwamba maskini kiuchumi ndio hasa wanaoonekana hapa kwa kuwa ndugu huyu wa hali ya chini anatofautishwa na matajiri. Matumizi ya neno tapeinos, ambalo hapa linasimama tofauti na matajiri, yanaonyesha kwamba kuna uhusiano kati ya umaskini na unyenyekevu, unyenyekevu. Mtu maskini ana uwezekano mkubwa wa kukataa nguvu na uwezo wa kibinadamu na kujisalimisha kwa Mungu na kwa wengine.

Na hili ni muhimu kwa Yakobo. Kwa hivyo, tunaona thamani kubwa ambayo Yakobo anaweka juu ya upole. 1:21, pokeeni kwa upole neno lililopandwa ndani liwezalo kuokoa roho zenu.

3:13, kwa maisha yake mema, na aonyeshe matendo yake katika upole wa hekima na unyenyekevu, jambo ambalo pia ni muhimu kwa Yakobo. 4:16, ulimi ni, hebu nione hapa, 4:16, ndiyo, kwa upande wa unyenyekevu, lakini yeye hutoa neema zaidi. Kwa hivyo, inasema kwamba Mungu huwapinga wenye kiburi lakini huwapa wanyenyekevu neema.

Na katika 4:10, nyenyekeeni mbele za Bwana, naye atawainua. Na wale walio maskini pia wana uwezekano mkubwa wa kuwa na imani, si tu kukataa nguvu na uwezo wa kibinadamu na kujitiisha kwa Mungu kwa upole na unyenyekevu, bali pia wana uwezekano mkubwa wa kuwa na imani. Baadaye, Yakobo atasisitiza kwamba Mungu amewachagua wale walio maskini duniani kuwa matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidi wale wampendao.

Kumbuka kwamba imani katika Mungu na upendo kwa Mungu vinahusiana na umaskini. Na katika mapokeo ya kibiblia, hasa Zaburi na mapokeo ya hekima, uhusiano mara nyingi hufanywa kati ya umaskini na uchaji Mungu ili mtu maskini awe sawa na mtu mcha Mungu na kadhalika. Kwa hivyo, katika Agano la Kale, si jambo la kawaida kwa maskini na mwenye haki kutumika kwa njia tofauti katika vifungu.

Na sababu ni kwamba uchamungu unaeleweka kimsingi kama kumtumaini Mungu. Hilo ndilo Yakobo analozungumzia baadaye katika sura ya 2 anaposema kwamba Mungu amewachagua maskini wa dunia hii kuwa matajiri wa imani. Uchamungu huo unaeleweka kimsingi kama kumtumaini Mungu, kama imani kwa Mungu.

Tafuta hili, kwa mfano, katika Zaburi 86:1 na 2:2. Na maskini wana uwezekano mkubwa, kwa unyenyekevu, wa kumwekea Mungu tumaini lao kwa sababu hawana kitu kingine chochote cha kuweka imani yao, cha kupata usalama. Kwa namna fulani, hali ya umaskini inawasukuma maskini nyuma kwa Mungu. Hawana kitu kingine cha kuweka imani yao, kingine cha kupata usalama, kwa hivyo wanasukumwa nyuma kwenye imani katika Mungu.

Sasa, katika Agano la Kale, bila shaka, ilikuwa wazi kabisa kwamba ingawa uhusiano huu kati ya umaskini na umaskini mara nyingi hufanywa, si uhusiano kamili. Inawezekana, kutokana na ufisadi mkubwa wa moyo wa mwanadamu, kwa watu ambao hawana mengi ya kuweka imani yao au ujasiri wao au usalama wao kupata kitu kingine zaidi ya Mungu kufanya hivyo. Kwa hivyo, sio aina kamili ya uhusiano, na hiyo, kwa njia, nadhani ni kwa nini huna aina kamili ya tofauti hapa.

Yakobo anataka kusisitiza upweke na unyenyekevu, na anahusisha upweke na unyenyekevu na umaskini wa kimwili, lakini hataki kufanya utambulisho kamili kati ya hizo mbili. Lakini anataka kuonyesha uhusiano kati ya hizo mbili. Sasa, ukweli kwamba tapeinos, kinyume na neno linalomaanisha maskini kama ptokos, linasimama hapa unaonyesha kwamba umaskini si mzuri au lazima uwe wa ukombozi, bali unyenyekevu na upweke wa roho ni vitu hivyo.

Upweke huu wa roho unahusiana na umaskini lakini si sawa na umaskini. Umaskini huelekea kusababisha upweke wa roho lakini si lazima usababishe upweke wa roho. Kwa njia, katika suala hili, ni muhimu kukumbuka kile ambacho Yakobo atasema katika sura ya pili ya kitabu chake, ambapo maskini kiasi huchukua nafasi ya wakandamizaji wa wale ambao ni maskini kuliko wao, ambapo mtu ambaye ni maskini kuliko waabudu katika kutaniko la Kikristo anaingia, na wale ambao ni maskini kiasi huwatendea vibaya na kuwakandamiza wale ambao ni maskini kiasi.

Kwa hivyo, Yakobo anajali sana mtazamo wa upweke, lakini anaunganisha mtazamo huu na hali ya umaskini na anaona muunganisho dhahiri, ingawa sio muhimu kabisa.

Sasa, Wakristo hao wanaojikuta katika hali ya chini wanaitwa kuchukua hatua. Huu ndio ushauri.

Wanapaswa kujivunia kuinuliwa kwao. Unaona tofauti isiyo dhahiri tuliyo nayo hapa. Watu wa hali ya chini hata sasa wako katika nafasi ya juu.

Wanapaswa kujivunia kuinuliwa kwao, na hii ni wakati uliopo. Sio wakati ujao, bali wakati uliopo, ingawa, bila shaka, ni himizo ambalo lina aina ya mwelekeo wa wakati ujao, lakini hakuna pendekezo kwamba anafikiria hasa eskatolojia hapa. Hata sasa wako katika nafasi iliyoinuliwa.

Hii inaashiria mabadiliko makubwa ya maadili katika ujumbe wa mwisho wa Agano Jipya. Mambo hayo ambayo yanaonekana na ulimwengu kama yasiyo na maana ndiyo mambo ya thamani zaidi katika ufalme, na yakihusishwa na hilo, inaashiria mabadiliko makubwa ya bahati katika Agano Jipya ambayo unayo katika Agano Jipya kwa ujumla. Wale ambao ni maskini na wameshushwa chini sasa watainuliwa hadi kiwango cha juu zaidi katika eskatoni na wanaishi hata sasa katika mwanga wa matarajio ya kuinuliwa huko kwa siku zijazo.

Kwa hivyo, una wazo la kugeuzwa kwa maadili na kugeuzwa kwa bahati ambayo ni sehemu muhimu ya eskatolojia ya Agano Jipya. Kwa kweli, kwa eskatolojia ya Agano Jipya, namaanisha hapa eskatolojia iliyotambuliwa, uwepo wa ufalme hata kama ulivyo hapa sasa. Sasa, hii inaelekeza , bila shaka, kwenye mipaka ya wakati huu.

Yakobo anawasihi Wakristo wale wanaojikuta katika hali ya chini sasa waone maisha kutoka kwa mtazamo wa kieskatolojia wa kugeuzwa kwa maadili. Huu ni ueskatolojia wa sasa. Mungu amegeuza maadili vichwani mwao.

Kile ambacho ulimwengu, kile ambacho wanadamu kwa ujumla wanaona kama chenye thamani na heshima kinaonekana kama chenye thamani na aibu machoni pa Mungu, na kugeuzwa kwa bahati dhidi ya mtazamo wa kidunia unaodhani kwamba ukweli wa mwisho upo katika mwonekano wa juujuu wa hapa na sasa. Hii ni njia ya Mungu, biashara hii ya, kwa namna fulani, kudhihaki thamani ya binadamu na hisia ya kibinadamu ya bahati. Hii ni njia ya Mungu ya kuelekeza kwenye tabia ya muda mfupi, ya mwisho, na ya pili kiasi ya wakati huu.

Hivyo, watu wa hali ya chini wanashikwa, kama tunavyosema, kutenda. Wanapaswa kujisifu au kujivunia katika kujikweza kwao dhidi ya kujikweza kwa uongo na mara moja kwa matajiri. Hii ina maana kwamba, kwanza, wanatambua kujikweza kwa kweli na kwa mwisho.

Je, ni nafasi gani iliyoinuliwa machoni pa Mungu na jinsi wanavyojiona wao wenyewe na upweke wao kutoka kwa mtazamo huo dhidi ya kuinuliwa kwa uwongo na mara moja kwa matajiri, wakikataa mwonekano wa juu juu na kile kinachopita kwa muda

mfupi dhidi ya kile kilicho halisi, kile kinachodumu? Lakini pia inamaanisha kwamba wanajitolea kikamilifu, ikiwa ni pamoja na kihisia, kwa kuinuliwa kweli na kwa mwisho wanakopitia sasa na ambako kutakamilika wakati wa eschaton, kwamba waelekeze maisha yao yote kuzunguka ukweli huu wa Mungu kuwainua wanyenyekevu. Sasa, bila shaka, inahusisha pia hapa, haswa kuepuka tamaa na hamu ya kumiliki.

Hii ni sehemu ya, tunajaribu kufafanua maana ya kuinuliwa huku. Ndugu mnyenyekevu ajisifu katika kuinuliwa kwake hasa kunahusisha kuepuka tamaa na hamu ya kumiliki, ambayo daima ni jaribu kwa wale wanaojikuta hawana, kuepuka jaribu la kuwa matajiri, 4:1 hadi 10, la kutamani. Pia, inahusisha, haswa zaidi, kuvumilia kwa furaha na uthabiti dhuluma na mateso ambayo yana asili katika unyenyekevu huu, mistari ya 12 hadi 15.

Na inahusisha kusubiri uthibitisho wa Mungu dhidi ya wale ambao wangewatumia vibaya dhidi ya kudhania mtazamo wa vurugu na kisasi kwa wanyonyaji wao, ambao Yakobo atauchukua na kuleta mabadiliko katika 5:6 na tena katika 5:7 hadi 11. Sasa, katika hatua hii, wacha niseme tu wazo hili kwamba wanapaswa kuinua katika kuinuliwa kwao kwa kusubiri uthibitisho wa Mungu dhidi ya wale ambao wangewatumia vibaya, wanaowaibia, wanaotumia umaskini wao na udhaifu wao dhidi ya kudhania mtazamo wa vurugu na kisasi kwa wanyonyaji wao, kama ninavyosema, anaendeleza hili katika sura ya 5, mistari ya 6 na 11, bila shaka linahusisha, bila shaka, aina ya ugumu. Inaweza kusababisha kutojali na kukubali mbele ya ukandamizaji wa kijamii.

Tamaa iko wapi? Wito wa haki ya kijamii uko wapi wakati wa aina hii ya ukandamizaji wa maskini na walio dhaifu? Mngojee tu Mungu atende. Wengi wangepuuza, bila shaka, ushauri huu wa Yakobo, akisema kwamba hii ni njia ya kuwaweka maskini mahali pao, ya kuruhusu dhuluma iendeleo bila kuzuiliwa duniani. Lakini hapa, katika sura ya 5, msisitizo unaonekana kuwa juu ya kukataa aina ya mwitikio wa vurugu.

Kwa kweli, Yakobo anajali kushughulikia masuala ya umaskini kwa njia kubwa, na nadhani hili linapendekezwa, kwa jambo moja, katika sura ya 2, mistari ya 14 hadi 17. Ndugu zangu, ina faida gani, mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Je, imani yake yaweza kumwokoa? Ikiwa ndugu au dada hana nguo na hana chakula cha kila siku, na mmoja wenu akawaambia, Nendeni kwa amani, mkaote moto na kushiba, bila kuwapa mahitaji ya mwili, ina faida gani? Kwa hivyo, imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Hapa, anaonyesha kwamba imani ya kweli itajidhihirisha katika kuwatunza maskini, yaani, kushughulikia suala la mahitaji ya maskini, na kushughulikia tatizo la umaskini.

Nadhani maana yake ni wazi kabisa kwamba mtu hushughulikia tatizo la umaskini, huonyesha imani kwa kushughulikia tatizo la umaskini, kwa hakika, kwa kuwapa maskini, ambayo, bila shaka, ndiyo inayotajwa hapa, lakini pia kwa kushughulikia na

kukabiliana moja kwa moja na hali halisi katika jamii zinazozalisha umaskini hapo awali. Kwa hivyo, mwishowe, inaonekana kwangu, ukimtazama James kwa ujumla, hana uvumilivu mwingi na aina ya uzembe mbele ya dhuluma ya kijamii ambayo inamsubiri Mungu atende na haifanyi chochote wakati huo huo, lakini kwa kweli ile ambayo, kwa imani, hufanya ili kuleta mabadiliko chanya na aina ya mabadiliko chanya ambayo kwa kweli hushughulikia suala la umaskini. Sasa, anaendelea pia hapa na kuwahimiza matajiri, waache matajiri wajivunie katika udhalilishaji wake.

Sasa, suala la tafsiri hapa ni kama tajiri hapa pia ni ndugu, Mkristo. Anasema hapa katika mstari wa 9, ndugu mnyenyekevu na ajisifu katika kuinuliwa kwake na tajiri na ajisifu katika unyonge wake. Ona kwamba hasemi ndugu tajiri, lakini kwa upande mwingine, tofauti inaweza kupendekeza kwamba tunapaswa kumpatia ndugu.

Ndugu mnyenyekevu na ajisifu katika kuinuliwa kwake na, kama matokeo ya hilo, ndugu tajiri katika unyonge wake. Sasa, naweza kuingia katika maelezo mengi kuhusu hili, lakini acha niseme hapa kwamba wasomi wa Biblia wanazidi kuelewa umuhimu wa kile kinachoitwa mtazamo wa misemo. Hiyo ni kusema, jinsi maneno fulani yanavyotumika ndani ya kitabu.

Inatokea kwamba neno tajiri, ambalo kwa Kigiriki ni plutos , neno tajiri katika Yakobo halitumiwi kamwe na Wakristo. Lakini Yakobo anapotaka kuzungumza kuhusu Wakristo wenye uwezo, anawazungumzia kwa njia ambazo huepuka neno plutos . Kwa hivyo, kwa msingi huo, ningesema kwamba plutos hapa katika kifungu hiki inahusiana na matajiri wasio Wakristo.

Kwa mfano, atasema katika 2:6, Je, si matajiri wanaowakandamiza? Je, si wao wanaowapeleka mahakamani? Je, si wao wanaolitukana jina tukufu lililoitwa juu yenu? Katika Yakobo yote, plutos rich imetengwa kwa ajili ya wakandamizaji wasio Wakristo, wakandamizaji matajiri. Katika Yakobo, katika kitabu cha Yakobo, Yakobo anapotaka kuelezea Mkristo mwenye njia za jamaa, anaepuka kutumia plutos . Kwa hivyo, nadhani, kama ninavyosema, kwamba anafikiria matajiri wasio Wakristo hapa, ambao, kwa njia, nadhani unapendekezwa na jinsi mtu huyu anavyoelezewa katika muktadha wa karibu.

Jua huchomoza kwa joto kali na kukausha nyasi, ua lake hunyauka, na uzuri wake hupotea. Kwa hivyo, tajiri atanyauka katikati ya shughuli zake. Sasa, bila shaka, kuna kipengele cha kejeli na tofauti katika haya yote.

Matajiri wanapaswa kujivunia kwa unyonge. Yaani, wanapaswa kutambua kwamba wanapaswa kujivunia kwa ukweli kwamba hawana cha kujivunia. Hiyo ndiyo anayomaanisha anapowaacha matajiri wajisifu kwa unyonge wake.

Wanapaswa kujivunia ukweli kwamba hawana cha kujivunia. Wanapaswa kujivunia ukweli kwamba kama watu wenye uwezo, wanashushwa chini. Kama matajiri, wanashushwa chini.

Wanapaswa kukubali ukweli kwamba utajiri si chanzo cha kujisifu, lakini katika muundo wa thamani wa ufalme, si chanzo cha kiburi bali cha udhalilishaji, ambao unahusisha, haswa, moja kwamba wanapaswa kuacha kabisa unyonyaji wao kwa maskini. Hii ni sehemu ya kile kinachohusika katika kumruhusu tajiri ajitukuze katika unyenyekevu wake au udhalilishaji wake. Maudhui maalum ya hili, kulingana na muktadha mpana wa kitabu, ni kwamba wanapaswa kuacha kabisa unyonyaji wao kwa maskini, 5:1 hadi 6, ambayo Yakobo anaweza kuiona kuwa matokeo ya utajiri, na pili, kwamba wanapaswa kuacha dhana yao kuhusu wakati ujao, 4:13 hadi 17.

Sasa, nadhani kwamba katika 4:13 hadi 17, anazungumzia kuhusu matajiri Wakristo. Katika kifungu hiki, hatumii neno plutos au utajiri, lakini hata hivyo, anazungumzia hatari ya utajiri hapa kwa kudhania wakati ujao. Haya basi, ninyi mnaosema, leo au kesho, tutaingia katika mji fulani na kukaa huko mwaka mmoja na kufanya biashara na kupata faida, walakini hamjui kesho.

Maisha yenu ni nini? Kwa maana ninyi ni ukungu unaoonekana kwa muda mfupi na kisha hutoweka. Badala yake, mnapaswa kusema, Bwana akipenda, tutaishi na tutafanya hivi au vile. Kama ilivyo, mnajivunia ujinga wenu.

Kujisifu kote huko ni uovu. Kwa hivyo, wanapaswa kuacha dhana yao kuhusu wakati ujao, wakitambua kwamba licha ya utajiri wao, Mungu bado ndiye anayedhibiti kila sehemu ya maisha yao. Udanganyifu wa utajiri au utajiri ni kwamba kwa sababu wana udhibiti wa vitu vya kimwili, wana mwelekeo wa kuamini kwamba wana udhibiti wa kila kitu.

Yakobo anataka kurekebisha hilo na kusisitiza kwamba mustakabali wao ni wa Mungu. Jambo la tatu linalohusika, haswa zaidi kwa msingi wa muktadha mpana zaidi katika suala la biashara hii ya matajiri, matajiri, kujitukuza katika upweke au unyenyekevu, ni kwamba inahusisha kutambua kwao thamani ambayo Mungu anawapa maskini na kuelekeza mitazamo na matendo yao kwa maskini karibu na neema ya Mungu kwa maskini. Kama asemavyo katika 2:5, Mungu amewachagua maskini wa dunia kuwa matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidi wampendao.

Nne, inahusisha kutoa kwao kwa kujitolea na kushiriki kwa kujitolea na maskini, 2:14 hadi 17. Sio kusema tu, enenda zako kwa amani, ukae moto na kushiba, bali uwape vitu vinavyohitajika kwa ajili ya mwili. Kuna wajibu kwa maskini.

Sasa, himizo kwa matajiri na pia kwa wanyonge linathibitishwa hapa katika mistari ya 10 na 11, 10b hadi 11. Kifungu hiki kinazungumzia kutokuwa na maana kwa utajiri na

kinalinganisha uzuri wa muda na uharibifu unaokaribia na wa ghafla na wa uhakika. Ulinganisho na ua zuri, karibu bila shaka Euprepeia , labda kile ambacho tungekijua kama A menemie na Kiklamen , unaonyesha mvuto wa utajiri na maisha ya utajiri na maisha ya matajiri, kimwili na kijamii.

Ni kitu, au kinaonekana kuwa kitu kizuri juu juu, maisha haya ya utajiri, maisha ya matajiri, kimwili, kile mtu anachopitia na kufurahia kimwili, lakini pia hadhi ya kijamii ambayo hutoa juu juu. Lakini uzuri kama huo ni wa juu juu. Hautaweza kuishi kwenye miale ya jua inayopenya.

Hivyo, Yakobo anaashiria kutokuwa na maana kwa utajiri mbele ya kifo. Anafanya hivi hapa. Atauendeleza katika 4:14. Maisha yenu ni nini? Atasema katika 4:14. Kwa maana ninyi ni ukungu unaonekana kwa muda mfupi kisha hutoweka.

Kwa kweli anazungumzia kifo kama hukumu juu ya matajiri. Kifo hutumika kuhukumu thamani ya utajiri kwa kiasi kikubwa. Analinganisha biashara hii ya kutokuwa na maana kwa utajiri mbele ya kifo na kunyauka kwa jua, jambo linaloelekeza kwenye nguvu za Mungu na hukumu ya Mungu.

Mkondo wa jua na joto lake vinawasilishwa kama hakika na vya kawaida. Hukumu ya Mungu inaonyeshwa katika michakato ya asili, ikiwa ni pamoja na mchakato wa kifo. Tena, 4 :13-17. Hukumu hii ya Mungu iliyodhihirishwa katika kifo chenyewe inaelekeza kwenye hukumu ya mwisho ambayo Mungu ataleta juu ya matajiri wenye kiburi.

Ukweli kwamba kifo ni hukumu juu ya uwezo wa utajiri kwa kweli unatarajia hukumu ya mwisho ya matajiri wanaowanyonya maskini, kulingana na 5:1-11. Kwa hivyo, anasema hapa katika mstari wa 11, ndivyo tajiri atakavyofifia katikati ya shughuli zake. Tena, anazungumza, anasisitiza ghafla ya kupita. Na labda hapa, bila shaka, kama ninavyosema, ghafla ya kifo.

Sasa, hii inatuongoza kwenye kitengo kidogo kinachofuata hapa, ambacho ni jibu la majaribu. Anarudi nyuma jinsi alivyoanza na jibu la majaribu na kufurahi. Sasa, anarudi kwenye jibu la majaribu, vumilia katika mistari ya 12-15.

Hapa, anaanza na heri, kwa kweli, makarios . Heri mtu anayevumilia majaribu. Na tena, neno hapa ni peirasmon .

Hapa, anaunganisha hupomeneo na peirasmon , maneno haya mawili muhimu katika sehemu hii ya Yakobo 1. Ni yule anayevumilia, hupomene , peirasmon , jaribu. Kwa maana, anasema, atapokea taji ya uzima ambayo Mungu amewaahidi wale wampendao.

Kwa hivyo, aya inaanza na heri, ikiwezekana ikiakisi Mathayo 5.11 na 12, heri zilizo hapo. Na hasa, bila shaka, katika Mathayo 5.11 na 12, heri wale wanaoteswa kwa ajili ya haki, maana ufalme wa mbinguni ni wao. Kuna dalili, bila shaka, kuna mwangwi mzuri wa mapokeo ya injili, hasa injili ya Mathayo katika kitabu cha, katika waraka wa Yakobo.

Na bado, ni aina ya mwangwi unaodokeza si sana kwamba Yakobo alijua injili, mwandishi wa kitabu hiki alijua injili ya Mathayo, lakini labda alikuwa anafahamu maneno ya Yesu yaliyoingia katika Mathayo pia. Hapa, neno makarios, ambalo katika Agano Jipya kwa kawaida huhusiana na wakati ujao, pamoja na muktadha wa karibu, linaonyesha kwamba thawabu ya siku zijazo ya mwisho wa dunia inasisitizwa hapa dhidi ya thawabu ya sasa ya uvumilivu ambayo ilikuwa msisitizo katika sura ya 1 mistari ya 2 hadi 4. Pia ningezingatia uhusiano wa kifungu hiki na 5.7 hadi 11, hasa mwisho wa Ayubu, ambaye alikuwa bora zaidi mwishoni mwa majaribu yake, baada ya kubaki imara katika mateso yake, kuliko mwanzoni. Kwa kweli, tunakumbuka tu anachosema hapo katika 5:11, Tazama, tunawaita heri wale waliokuwa imara, ambao palomino, lugha ile ile anayotumia hapa.

Mmesikia habari za uthabiti wa Ayubu, na mmeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo na huruma na rehema. Kwa hivyo, tena, hii ni dokezo kwa Ayubu, ambaye alikuwa bora zaidi mwishoni mwa majaribu yake, baada ya kubaki imara katika mateso yake, kuliko mwanzoni. Alikuwa na watoto na ng'ombe na utajiri mara kadhaa zaidi kuliko alivyokuwa nao mwanzoni.

Yote haya yanaelekeza kwenye wazo la thawabu isiyo na kifani. Uhakikisho wa thawabu ya siku zijazo ya kiama iliyoelezwa hapa hutoa msingi wa himizo la kuwasilisha furaha inayotolewa, bila shaka, katika mstari wa 2. Sasa, neno jaribu, kwa maana akishastahimili jaribu, dokimos, halielekezi kwenye mchakato wa majaribio kama dokimeon. Angalia uhusiano wa karibu kati ya maneno haya mawili, lakini ni maneno mawili tofauti.

Neno mtihani hapa ni dokimos. Halielekezi kwenye mchakato wa majaribio kama dokimeon alivyofanya katika mstari wa 3, bali kwa aina ya mtihani, ambao mtu anaweza au asiufaulu. Hauhusishi utakaso mwingi kama mchakato wa majaribio katika mstari wa 2 na mstari wa 3 ulivyofanya, bali si utakaso mwingi wa mchakato wa majaribio kama tathmini.

Hiyo ni idhini ya Mungu mwishoni. Hapa, basi, kuna msisitizo juu ya thawabu ya wakati wa mwisho. Taji ya uzima, ambayo kwa kweli, kwa Kigiriki, ni neno la kitenzi la usemi, taji ambayo ni uzima, taji ambayo ni uzima wa milele, uzima wa milele unaoeleweka kama taji na pengine kama taji ya mshindi, taji ya ushindi.

Baada ya kumaliza mbio, kwa kawaida, katika ulimwengu wa Kigiriki na Kirumi, mtu alipokea taji ya seleri yenye mizizi na kadhalika. Na hapa anaweza kuwa na akilini,

kama ninavyosema, aina hiyo ya kitu, ingawa labda una utata wa makusudi wa lugha kwa sababu sehemu ya eskatologia ya Agano Jipya ni kusisitiza kwamba wenye haki watakaolingia katika furaha ya milele mwishoni watapata furaha ya milele kwa upande wa utawala pamoja na Kristo, watatawala pamoja naye. Wale watakaoshinda pia kama zawadi kwa ushindi wao watatawala.

Kwa bahati mbaya, watu, Wakristo, mara nyingi Wakristo wacha Mungu, mara nyingi hukisia kuhusu tutafanya nini mbinguni na kadhalika. Lakini jambo moja ambalo halitajwi mara nyingi katika aina hizo za makisio ya ucha Mungu ni utawala au utawala, lakini hilo ni msisitizo mkubwa ndani ya Agano Jipya kwa ujumla. Sasa, jambo hili kuhusu kufaulu jaribio, yeye anayevumilia majaribu kwani akishastahimili jaribio atapokea taji ya uzima, linamaanisha kwamba Mungu hajui jinsi watu watakavyoitikia au kama wanafaa kuingia kwenye furaha ya milele isipokuwa kama wanavyoitikia majaribu na vishawishi.

Mungu lazima aridhike kuhusu uwezo wao wa kupata thawabu ya milele. Hilo, kwa bahati mbaya, ni mada kuu ndani ya Maandiko. Unajua, tulipokuwa tukizungumzia kuhusu muhtasari, tulitumia kama mfano wa Waamuzi siku nyingine, na hasa Waamuzi sura ya 2. Nataka tu kukukumbusha kile ambacho Mungu ananukuliwa akisema hapo katika 2:21, Sitayafukuza mbele yao mataifa yoyote ambayo Yoshua aliyaacha alipokufa, ili kwa hayo niwajaribu Israeli, kwamba wataifuata njia ya Bwana kama baba zao walivyoifuata au la.

Maana ya hili ni wazi sana, na hiyo ni kwamba Mungu hajui watu watafanya nini hadi wakabiliwe na aina hii ya majaribio, ili Mungu ajaribu ili Mungu ajue mioyo yao kweli. Na kama ninavyosema, unayo haya katika sehemu zingine, ikiwa ni pamoja na, kwa njia, Mwanzo 22, ambapo Mungu alimjaribu Ibrahimu ili kuona jinsi angejibu ombi hili la kumtoa mwanawe Isaka kafara. Na unakumbuka kile malaika wa Bwana, ambaye husema neno la Bwana kweli, anasema baada ya Ibrahimu kufanya vizuri, baada ya kuanza mchakato wa kumtoa Isaka kafara, sasa najua.

Sasa najua. Sasa, bila shaka, hili linapingana na fundisho zima, ambalo hakika ni la Maandiko, la ufahamu wote wa Mungu, kwamba Mungu anajua mambo yote. Na kwa kweli, kuna vifungu kadhaa katika Maandiko vinavyozungumzia Mungu akiangalia moyo na Mungu akijua moyo na kadhalika.

Lakini nadhani unacho hapa kuhusu anthropolojia ya kibiblia kwa kweli ni wazo la ugumu wa nguvu wa utu wa mwanadamu unaoakisi kweli utu wa Mungu, na hiyo ni kwamba kuna aina ya fumbo la ajabu, aina ya fumbo, fumbo kubwa ambalo ni la utu kama huo, kwamba Mungu ameumba utu wa mwanadamu kiasi kwamba Mungu Mwenyewe hajui kweli ni nini kikamilifu kilicho ndani ya kina cha utu wa mwanadamu, yaani, utu wa mwanadamu, isipokuwa mtu huyo anapojaribiwa na kina cha moyo wa mtu huyo kinawekwa wazi katika mtihani. Njia ya kifalsafa ya kiufundi ya kuiweka ni kwamba Mungu huenda asiwe na maarifa ya kiakili, kana kwamba.

Hiyo ni kusema, Mungu anajua kile ambacho watu watafanya, lakini Hajui kile ambacho watu watafanya.

Hajui kweli tungefanya nini kama tungekabiliwa na hali ambayo hatutakabiliwa nayo kamwe. Ingawa katika ufahamu Wake wa awali, Anajua tutakayofanya, tu tunapojaribiwa, tunapojaribiwa, na kadhalika. Sidhani kama hii inaashiria kupungua kwa ukuu wa Mungu au uwezo wa Mungu wa kujua yote, lakini inachoonyesha ni amri ya Mungu, mapenzi ya Mungu ya kuwaumba wanadamu ambao ni watu halisi na wanaoakisi tabia ya kibinafsi ya Mungu Mwenyewe.

Na moja ya sifa, moja ya vipengele vya utu ni aina ya ugumu uliojikita ndani sana kiasi kwamba tabia ya kina cha mtu haiwezi kujulikana kikamilifu hata kwa Mungu. Mungu amekusudia hili. Ametuumba hivi.

Haiwezi kujulikana hata kwa Mungu, isipokuwa kama sisi tunajaribiwa. Na hivyo una umuhimu wa jaribio hilo. Mungu anahitaji kuhakikishiwa kwamba tunafaa katika kina cha utu wetu kwa ajili ya thawabu ya milele.

Na jaribio ni njia, jaribio hili ni njia ambayo Yeye hujiridhisha katika jambo hilo. Heri mtu anayevumilia majaribu, kwa maana akisha shinda jaribio, akiisha pita jaribio, atapokea taji ya uzima ambayo Mungu amewaahidi wale wampendao. Sasa kile tunachokiita crux interpretum, suala muhimu la tafsiri hapa la sehemu hii yote ya kwanza ya sehemu hiyo, linahusisha utata wa perismus. apeiratos, ya mtihani, ya jaribio au mtihani kwa upande mmoja na jaribu kwa upande mwingine.

Neno hili perismus apeiratos inaweza kutafsiriwa kama jaribio au majaribio, kama vile mateso ya nje au majaribu, mtego wa dhambi. Sasa, uwezekano kadhaa wa tafsiri umetolewa hapa, lakini labda, angalau katika hukumu yangu, mwandishi anacheza juu ya utata wa neno lenyewe. Na katika mchakato huo, Yakobo anafanya mambo mawili.

Kwanza, anatumia neno hilo kwa maana mbili tofauti, majaribu na majaribu, majaribu kwa upande mmoja, majaribu kwa upande mwingine, yaani, kushawishi kutenda dhambi. Lakini pili, anatumia utata ulio ndani ya neno lenyewe kuonyesha uhusiano kati ya majaribu kwa upande mmoja na majaribu kwa upande mwingine. Sasa Yakobo amekuwa akisema muda wote kwamba uzoefu wa majaribu ni muhimu kimaadili na kwa jambo hilo, unaamua kimaadili.

Kuna amri inayohusiana na majaribu: vumilia majaribu, yakumbatie kwa furaha, na uyatumie vyema dhidi ya kuanguka kwa sababu ya majaribu. Hivyo, uzoefu wa majaribu hubeba ndani yake uwezekano wa kutenda dhambi. Zaidi ya hayo, kila wakati kuna kishawishi cha kutenda dhambi ndani ya majaribu, au, bora zaidi, kila wakati kuna kishawishi cha kutenda dhambi ndani ya majaribu.

Kuna nafasi ya majaribu ndani ya majaribu. Siku zote ndani ya majaribu kuna majaribu ya kutenda dhambi, si ya kuvumilia, bali ya kutotii amri ya Mungu. Kwa hivyo, mstari wa 13 unaendelea, mtu asiseme anapojaribiwa.

Angalia jaribu, peirasmus . Sasa, mtu yeyote asiseme anapojaribiwa, apeiratos , akitumia neno lile lile kwa maana tofauti, lakini akiunganisha hayo mawili. Mtu yeyote asiseme anapojaribiwa, Ninajaribiwa na Mungu.

Bila shaka, hili ndilo himizo. Mtu yeyote asiseme alipojaribiwa, Ninajaribiwa na Mungu kwa sababu anasema kwa njia ya uthibitisho, Mungu hawezi kujaribiwa na uovu na yeye mwenyewe hamjaribu mtu yeyote. Hilo ndilo Mungu hafanyi.

Hapo ndipo majaribu hayatoki, lakini kisha anaendelea na kuzungumzia mahali majaribu yanapotoka. Lakini kila mtu hujaribiwa anapovutwa na kushawishiwa na tamaa yake mwenyewe. Kisha tamaa ikitungwa mimba huzaa dhambi, na dhambi ikikomaa huzaa mauti.

Kwa maneno mengine, majaribu yanaweza kutoka kwa Mungu na majaribu yanaweza kutoka kwa Mungu. Hivyo ndivyo Agano la Kale linavyosema. Hivyo ndivyo Mwanzo 22, 1, kifungu ambacho Yakobo anakifahamu waziwazi, kinavyosema.

Mungu alimjaribu Ibrahimu . Majaribu yanaweza kutoka kwa Mungu, majaribio yanaweza kutoka kwa Mungu, lakini majaribu, ambayo ni kushawishi kuelekea dhambi, Mungu hafanyi hivyo. Hana sehemu katika jambo hilo.

Mtu hawezi kumlaumu Mungu kwa mwelekeo huo, ambao, bila shaka, ni tishio halisi na la mwisho katika kupitia majaribu. Jambo kuu ni kwamba Mungu hana lawama kwa njia yoyote kwa majaribu. Wajibu wa dhambi na hata kwa majaribu ya kutenda dhambi umewekwa waziwazi mabegani mwa mtu.

Sasa, Yakobo anatoa sababu mbili, uthibitisho wa kwa nini Mungu hawezi kuwa chanzo cha majaribu. Kwa upande mwingine, anasema, Mungu hajaribiwi kufanya maovu. Huu ni mstari wa 13b.

Mungu hawezi kujaribiwa na uovu. Labda, katika muktadha, hoja ni hii, kumshawishi mtu atende dhambi, yaani kumshawishi mtu atende mabaya, itakuwa tendo ovu. Na mbali na kutenda uovu, Mungu hawezi hata kujaribiwa kufanya uovu.

Kwa maneno mengine, Mungu hata hajaribu kutujaribu. Hitimisho, basi, ni kwamba Mungu hamjaribu mtu yeyote. Ikiwa Mungu hawezi hata kujaribiwa kutujaribu, basi hoja ni kutoka kwa mdogo hadi mkubwa, argumentum authoritiori ; Mungu hakika hatujaribu.

Lakini kwa njia chanya, anathibitisha hili kwa kuzungumza kuhusu mahali ambapo majaribu hutoka. Hapa, Yakobo anarejelea theolojia ya Kiyahudi. Hapa ndipo historia ya historia ni muhimu sana kwa sababu anarejelea hapa theolojia ya Kiyahudi, hasa theolojia ya Kiyahudi ya karne ya kwanza na ya kati ya Agano la Kale.

Bila shaka, Yakobo ni kitabu cha Kikristo cha Kiyahudi. Anarejelea theolojia ya Kiyahudi, ambayo iliakisiwa katika Agano Jipya, lakini ambayo ilijieleza kikamilifu katika kipindi cha kati ya Agano Jipya. Na hapa, hii ndiyo sababu analeta wazo la tamaa.

Lakini kila mtu hujaribiwa anapovutiwa na kushawishiwa na tamaa yake mwenyewe. Kisha jaribu hutokana na tamaa yetu wenyewe, tukivutiwa na kushawishiwa na tamaa. Sasa, wazo la tamaa, ambalo kwa Kiebrania ni yetzer, wazo la tamaa, au yetzer hara, tamaa mbaya, kama anavyovutia, kama ilivyokuwa maarufu katika theolojia ya Kiyahudi, na anatumia hilo.

Sasa, ningebainisha hapa kwamba hamu, epithumia , katika kifungu chetu iko katika hamu. Anazungumzia kuvutwa na hii yetzer, hamu hii, au yetzer hara, hamu hii mbaya. Sasa, wazo hili la yetzer lilimaanisha hamu isiyotofautishwa, isiyoegemea upande wowote.

Yenyewe, haikuwa nzuri wala mbaya. Tamaa isiyo na ubaguzi, isiyo na upendeleo, ambayo, ikiwa haitadhibitiwa, ingevuka mipaka na kusababisha dhambi. Hiyo ni theolojia nzuri ya Kiyahudi ya kizamani.

Tamaa hii yenyewe si lazima iwe mbaya, lakini ni ya kawaida kwa maisha ya mwanadamu na ni muhimu kwa maisha ya mwanadamu. Ni ile inayotoa msukumo au msukumo kwa maisha. Lakini ikiwa haitazuiwa na nguvu nyingine, katika Uyahudi, kwa kawaida Torati, sheria, au msukumo mzuri, itasababisha kutenda dhambi waziwazi.

Sasa, hii ina maana kwamba dhambi hupata chanzo chake ndani ya watu wenyewe, hamu hii isiyozuiliwa. Yakobo anasisitiza kwamba jukumu la majaribu na dhambi ni la watu wenyewe. Na kwa hivyo, hata hamtaji shetani hapa.

Sasa, anajua jukumu la ibilisi katika dhambi, kama atakavyoeleza wazi katika 3:6, ulimi ni kiungo kisicho cha haki, ulimwengu miongoni mwa viungo vyetu, ukitia madoa mwili mzima, ukiwaka moto mzunguko wa asili, na kuwashwa moto na kuzimu, ambayo karibu bila shaka ni jina la kitenzi, jina la kitenzi kwa ibilisi. Lakini ataweka hili wazi zaidi katika 3:15, hekima hii si kama ile ishukayo kutoka juu, bali ni ya dunia, si ya kiroho, ni ya kishetani. Na katika 4:7, kwa uwazi zaidi, basi mtiini Mungu, mpingeni Ibilisi, naye atawakimbia.

Kwa hivyo, Yakobo anajumuisha katika theolojia yake ya uovu nguvu isiyo na kifani ya ibilisi, lakini hataki kumtambulisha shetani hapa. Anataka kuweka lawama na jukumu la dhambi na majaribu ya dhambi mabegani mwa mtu kikamilifu. Dhambi hupata chanzo chake ndani ya watu wenyewe.

Sasa, tunaona hapa kwamba Yakobo anajihusisha na mnyororo. Angalia jinsi yeye, hapa katika hili, mwishoni mwa kitengo hiki cha kwanza katika Yakobo 1, anavyozungumzia anaelezea mnyororo ambao ni kinyume kabisa cha mnyororo ambao ameuelezea katika mstari wa 4. Mnyororo hapo katika mstari wa 4 ni, basi uthabiti uwe na matokeo yake kamili, vema, kwa kweli 3 na 4, mnajua ya kwamba kujaribiwa kwa imani yenu huzaa uthabiti, na uthabiti uwe na matokeo yake kamili, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na kitu. Lakini angalia mnyororo tofauti kabisa tulio nao hapa.

Kila mtu hujaribiwa anapovutiwa na kushawishiwa na tamaa yake mwenyewe, kisha tamaa ikiisha kuchukua mimba huzaa dhambi, na dhambi ikiisha kukomaa huzaa mauti. Tena, una mchakato; una mnyororo, mnyororo wa kisababishi, lakini hapa ni hasi, mwenzake wa mnyororo chanya ambao tuliona katika mstari wa 4. Sasa, hebu tumalizie hili. Kiungo cha kwanza katika mnyororo huu huanza na majaribu.

Anasema, kishawishi kinahusisha kuvutiwa na tamaa hii, kuvutiwa na tamaa hii. Neno hapa ni exokaminos . Sasa, neno hili, hebu tulitafsiri, kuvutiwa, ni taswira halisi kutoka kwa uvuvi.

Ni taswira ya samaki akitolewa majini kwa kamba, akinaswa na kuvutwa ndani. Msisitizo hapa ni ukosefu wa udhibiti. Katika hali hii, mtu hukubali au hukubali tamaa hii.

Mtu hupoteza udhibiti wa tamaa hii, akijiruhusu kuvutwa na tamaa hii. Sasa, majaribu pia yanahusisha kushawishiwa, kuvutiwa na kushawishiwa. Neno hapa ni deliazo .

Hii inatokana na ulimwengu wa uwindaji. Ni taswira ya mnyama anayevutiwa na mtego kwa chambo. Msisitizo hapa ni juu ya raha ya papo hapo, haswa wazo la kuvutiwa na hamu hii, kuvutiwa bila ufahamu au wasiwasi kuhusu matokeo ya mwisho.

Ni taswira ya mtu anayeshangazwa na mvuto wa kitu cha tamaa yake. Hii inaashiria mvuto mkubwa na nguvu ya majaribu, bila ufahamu au kuthamini matokeo. Inatupofusha kuona matokeo.

Sasa, hii inatupeleka kwenye kiungo cha pili hapa ambapo anasema, zaidi ya hapo, kila mtu hujaribiwa anapovutiwa, kushawishiwa na tamaa yake mwenyewe, kisha tamaa inapochukua mimba. Hapa, Yakobo anabadilisha taswira kutoka uvuvi na

uwindaji hadi mlaghai hadi kahaba, labda inayotokana na Mithali 1 hadi 9, hasa sura ya 5 na 8, na 9, ambapo hekima inawasilishwa kama mwanamke mtukufu, huku upumbavu ukiwasilishwa kama kahaba, kahaba, anayewashawishi vijana wajinga kuingia vyumbani mwake ambapo anawaleta kifo. Taswira hiyo ni ya kufanya ngono na kahaba ambaye kwa kweli ana mtoto kutokana na tamaa hii.

Yakobo anawasilisha tamaa isiyodhibitiwa kama kahaba, au angalau kama mwanamke mzembe, mpotovu anayezaa mtoto haramu, mtoto wa dhambi. Hii inaongoza kwenye kiungo cha tatu. Na dhambi, ikikomaa, huzaa mauti.

Lakini hapa katika kiungo hiki cha tatu, Yakobo anasisitiza kwamba dhambi sio mwisho. Kwa mtoto huyu, dhambi, ambayo inaelezewa kama mtoto hapa, hukua. Una ukuaji kamili au kamili wa dhambi, apotaleo .

Ubaya na uharibifu wote ulio wazi ndani yake wakati wa kuzaliwa huja katika ukuaji kamili na matunda. Na katika hatua hiyo, yenyewe huzaa mtoto wake mwenyewe, kifo, apocoel . Na dhambi, ikikomaa, huzaa kifo.

Apokoel mara nyingi aliashiria kuzaliwa vibaya, iwe kijamii, yaani, mtoto haramu, au kiasili, yaani, kuzaliwa kwa kituko au mnyama. Kwa hivyo tena, una Yakobo akianza kitengo hiki kikuu hapa katika Yakobo 1 kwa mnyororo, mnyororo chanya, mstari wa 4, jaribu, uvumilivu, maisha, mwisho wake una mnyororo tofauti kabisa, tamaa, dhambi, kifo. Jambo liko wazi.

Watu wote wanahusika katika mchakato. Suala ni aina gani ya mchakato, uko katika mnyororo wa aina gani? Mnyororo wa mstari wa 3 na 4, au mnyororo wa mstari wa 15? Sawa, hebu tusimame hapa na turudi kwenye sehemu iliyobaki ya Yakobo 1 katika sehemu inayofuata.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 17, Yakobo 1:5-15.